yakınlarına teslim edilir. Bu gecenin önemli bir işi de geline kına yakmaktır. Bu nedenledir ki, bu geceye kına gecesi denmektedir. Bu gece kız evine toplanmış olanlar arasından genç kızlar ve gelinler, erkek yengesinin getirdiği çerez'i tepsilere koyarak etrafında mumlar yakıp def çalarak oynarlar.

Çerez ve kına oynatanlara, onların üzerine atılmış olan yazmalar, poşular hediye edilir. Çerez oradakilere o anda dağıtılır.

Ezilerek oynatılan kına, orda bulunan genç kız ve gelinler tarafından gelinin eline yakılır. Artan kına da ellerine yakılmak üzere kızın akranlarına dağıtılır, kına ezenlere erkek yengesi tarafından bir miktar bahşiş (para) verilir.

Kına gecesine gelenler, geline hediye olarak; Eskiden mutfak eşyaları getirirlerdi. Şimdi her türlü ev eşyası getirilmektedir. Hatta yakınları ziynet eşyaları dahi getirmektedirler. Bütün bu işler yapılırken gece boyunca bir taraftan da türkülü oyunlar oynanır, davul-zurna ve Mey[79] eşliğinde oyunlar oynanır, maniler söylenerek geceyi neşeli ve renkli geçirirken, hoşça vakit geçirilirken, bir taraftan da geline nasihatler çekilir.

[79] Türk Halk Müziği Çalgısı

G- Düğün

Düğün gününden birkaç gün önce eskiden bir davetçi çıkarılarak köyden ve komşu köylerden düğüne iştirak etmesi istenen kimseler, düğün atlısı olarak çağrılırdı.(davet) Eskiden böyleydi. Çünkü her köyde mutlaka akraba eş dostları bulunurdu. Yakın köyler bir birlerine sıkı bir dostluğu pekiştirmekteydi. Ayrıca düğün günü eğlencelerinde ve bu mutlu günlerinde bulunmaları istenenlerde düğün davetlisi olarak çağrılırdı. Düğün günü çağrılan düğün atlıları davul-zurna ile yöre oyun havaları marşları çalınarak erkek evine getirilir. Çalgı ile getirilen düğün atlıları çalgıcılara bahşiş verir. Atlılar ve davetliler düğün evine gelirken yakın akrabaları tarafından yiyecek türünden ve hatta süslenmiş koç'ta getirenler olurdu. Son zamanlarda düğünlere çağırma işini davetiye bastırılarak yapılmaktadır. İkisi de aynı görevi yapar, biri her köye gittiğinde veya aynı köyde sözle davet edilirdi. Davetiye ile arandığında hem sözlü hem de yazılı oluyor.

Düğün atlısı tamamen toplandıktan sonra, bunlara ve davetlilere yemek verilir. Yemekten sonra herkes atlarına biner, davul-zurna eşliğinde kız evinin bulunduğu köye veya mahalleye gidilir. Yola çıkmadan önce sağducu (sağdıç) ve atlı başının tanınması şarttır. Atlı başı, sağducudan nemerin adını ve parolayı öğrenmesi gerekir. Papak (at yarışı) konusunda bu çok önemlidir.

Kız evinin bulunduğu semtin gençleri, gelen atlıları karşılayarak, onların atlarını alır götürürler, atını götürdüğü adamı da beraberce evine davet eder. Kahve, çay veya kahvaltı türünden bir yemek verildikten sonra, beraberce kız evine gelirler. Bu arada davul-zurna köy meydanında devamlı çalar.